

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος "Ογδοός

Συνδρομή ἑτησίᾳ: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησίαι—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

9 Δεκεμβρίου 1879

Σφραγὶς τοῦ

ΔΗΜΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ

[Ἐπῆρξεν ἐν Σίφωφ. Συνεχωνεῦθη τῷ 1841 ἐν τῷ
δ ἤ μ φ Σ ἴ φ ο υ.]

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1879 λήγει τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Ἑστίας. Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν Ἑστίαν καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διευθύνσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1880, τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου

Συνέχεια ἰδὲ σελ. 753.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἡ Λε-Οὐ λαμβάνει ἐπιστολὴν, ἣν θὰ προσέτιμα
νὰ μὴ ἐλάμβανε.

- Δὲν ἔλαβες ἀκόμη κανέν γραμμα δι' ἐμέ;
- Σὰς εἶπα, ὄχι, κυρία!
- Ἄχ, μητέρα, τί ἀργὰ περνᾷ ἡ ὥρα!

Οὕτω, δεκάτην ἤδη φορὰν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ὠμίλει ἡ ὠραία Λε-Οὐ, ἐντὸς τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς θαλάμου, ἐν τῇ κατὰ τὴν λεωφόρον Σα-Κούα οἰκίᾳ τῆς, ἐν Πεκίνω. Ἡ μητέρα, ἥτις τῇ ἀπεκρίνετο, προσαγορευομένη οὕτω, ὡς πᾶσαι συνήθως ἐν Κίνα αἱ γραῖαι ὑπερέτριαι, ἦν ἡ δύστροπος καὶ αἰωνίως γογγύζουσα γεροντοκόρη Νάν.

Ἡ Λε-Οὐ εἶχε νυμφευθῆ δεκαπενταετίς πεπαιδευμένον τινὰ τῆς πρώτης τάξεως, συνεργαζόμενον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ διασκήμου Σέ-Χού-

Τσοῦανε-Σού.¹ Ὁ σοφὸς οὗτος εἶχε διπλὴν ἐκείνης ἡλικίαν καὶ ἀπέθανε τρία ἔτη μετὰ τὸν δυσανάλογον ἐκείνον γάμον.

Ἡ νεαρὰ χήρα εὐρέθη οὕτω μόνη ἐν τῷ κόσμῳ, εἴκοσι μάλιστα καὶ ἐνὸς ἔτους ἔχουσα ἡλικίαν. Ὁ Κιν-Φὸ εἶδεν αὐτὴν μεταβάς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Πεκίνον, ὃ δὲ Βάγγ, ὅστις ἐγνώριζεν αὐτὴν, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀπαθoῦς του μαθητοῦ ἐπὶ τὴν χαριτόδουτον γυναῖκα. Ὁ Κιν-Φὸ συμφκειώθη ἀνεπαισθήτως πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ μεταβάλῃ τοὺς ὅρους τοῦ βίου του, νυμφευόμενος τὴν ὠραίαν χήραν, καὶ ἡ Λε-Οὐ δὲν ὑπῆρξεν ἀναίσθητος πρὸς τὴν γενομένην αὐτῇ πρότασιν. Οὕτω δὲ ὁ γάμος οὗτος, ὃ πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τοῦ φιλοσόφου ἀποφασισθεὶς, ἔμελλε νὰ τελεσθῇ ἄμα ὡς ἐπέστρεψεν ὁ Κιν-Φὸ εἰς Πεκίνον, διατάξας πρότερον ἐν Σάγγ-Χάι τὰ δέοντα.

Αἱ χῆραι δὲν νυμφεύονται συνήθως ἐκ δευτέρου ἐν τῷ Οὐρανίῳ Κράτει· οὐχὶ διότι δὲν τὸ ἐπιθυμοῦσιν ὡς αἱ τῶν δυτικῶν χωρῶν συνάδελφοί των, ἀλλὰ διότι ἡ ἐπιθυμία των ὀλίγους εὐρίσκει τοὺς συμμεριζομένους αὐτὴν. Ἄν δὲ ὁ Κιν-Φὸ προσέβῃ εἰς ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος, λόγος τούτου εἶνε, ὅτι ὁ Κιν-Φὸ ἦτο πρωτότυπος καὶ ἰδιότροπος ἄνθρωπος. Εἶνε ἀληθές, ὅτι νυμφευομένη ἐκ δευτέρου ἡ Λε-Οὐ δὲν εἶχε πλέον τὸ δικαίωμα νὰ διαβῇ ὑπὸ τὰ πάε-λου, ἦτοι τὰς ἀψίδας, ὧν διατάσσει ἐνίοτε ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἀνέγερσιν εἰς μνήμην γυναικῶν, αἵτινες διέμειναν πισταὶ εἰς τὸν θενωτὰ των συζύγον· οἶον, τῆς χήρας Σούγγ, ἥτις οὐδέποτε κατέλιπε τὸν τάφον τῆς συζύγου τῆς, τῆς χήρας Κογγ-Κιάγγ, ἥτις ἀπέκοψε τὸν βραχίονά τῆς, τῆς χήρας Γέν-Τσιάγγ, ἥτις παρεμόρφωσεν ἑαυτὴν ἐκ πένθους συζυγικοῦ. Ἄλλ' ἡ Λε-Οὐ ἐσκέφθη, ὅτι ἡδύνατο νὰ κάμῃ καλλιτέραν χρῆσιν τῆς εἰκοσαετοῦς τῆς ἡλικίας, καὶ ἀπέφασκε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὑπήκοον ἐκείνην ζωὴν, ἥτις εἶνε ὁ κληρὸς τῆς συζύγου ἐν τῇ κινεζικῇ οἰκογενείᾳ, νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ παραγγέλματα τοῦ βιβλίου *Λι-roun* περὶ τῶν οἰκιακῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ βιβλίου *Νεϊ-Γου-πιεν* περὶ τῶν

1. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὅπερ ἤρξισε κατὰ τὰ 1773, μέλλει νὰ περιλάβῃ ἑκατὸν ἐξήκοντα χιλιάδας τόμων· δὲν ἐξεδόθησαν δὲ μέχρι τοῦδε, εἰμὴ ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι τριάκοντα ὀκτὼ τόμοι.